

Η ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑΤΑ

Κοιμήσου, καλοροϊζικό και καλοτελειωμένο,
που σ' έχει αφέντης ο Χριστός καλομελετημένο.

Ο ύπνος το παρακαλεί κι' εκείνο δεν κοιμάται,
έχει τα μάτια του ανοιχτά και μου παραπονάται.

Κοιμήσου, βέργα μάλαμα, κοιμήσου, βέργα άσπμη,
όπου σε στέλνει ο βασιλιάς πεσώσει του βεζύρη.

Κοιμήσου, χαϊδευμένο μου, κι' εγώ θε να σου
(κάνω)
μαλαματένια κάμαρη και μέσα θα σε βάνω.

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

Ο ΚΑΒΟΥΡ ΣΤΟ ΣΠΗΤΙ ΤΟΥ

Ο μέγας πολιτικός της Ιταλίας Καβούρ
φερόταν οικειότητα προς το ύπηρετικό προσω-
πικό του και ιδίως προς μία γρηνή ύπηρετριά
του που την είχε κοντά του δεκαπέντε χρόνια

Οι τοίχοι των δωματίων του Καβούρ ήταν γεμάτοι από καλλιτε-
χνικές εικόνες, ή όποιες στο σύνολό τους στοίχιζαν ολόκληρη περιου-
σία. Ο ίδιος άπάνω απ' το κρεβάτι του είχε κρεμάσει ένα μεγάλο
στανιά και μία εικόνα της Παναγίας.

λέει!... Τέτοια πονηρία εγώ δεν την ήξερα. Από αυτόν την έμαθα.

— Κι' όμως μη γελάτε!... Νά, έδω λίγο παραπάνω, στο καλύτερη
μυ το παλμό, δεν είδε ο πατέρας μου, μια νύχτα που περνούσε, ένα γέρο
με γένεια μακρτά, που καθόταν κι' έπινε τομπάκω;... Πλησίασε και
τόν χαιρέτησε, μα μιλά δέν τούτε εκείνος. Τόν ξαναχαιρετάει... Τι-
ποτα! Τότε κατάλαβε κι' εκείνος κι' έφυγε και δέν εξαναλάρασε από
έδω τη νύχτα!... Ήταν όμως καλύτερος, φαίνεται, κι' ο γέρο-Σατα-
νάς αυτός από τούς ανθρώπους, γιατί κακό δέν έκανε ποτέ...

— Έχει τώρα Σατανάδες έδω πέρα, γρηά;
— Έχει γρηά τάν κίτταξες;
— Τι λές; ρώτησε.

— Έχει έδω πέρα τώρα
Σατανάδες;
— Σατανάδες είπες; Σάν
κι' έσένα πλήθος!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ "ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ,"

(ΤΗΣ ΕΤΙΕΝ ΡΕ-Υ)

Μονάχα μία στιγμή ύπάρχει στη γυναίκα, κατά την όποια δέν μπο-
ρεί να πη ψέμματα. Άλλά τότε κανένας δέν σκέπτεται να τη ρωτήσει.

Άμα αισθάνεσθε ότι μια γυναίκα σάς άνηκει ψυχή και σώματι
κι' ότι εινε αληθινή σκλάβα άνάμεσα στα χέρια σας, αυτό σάς διαβέ-
τει στο να της φέρεσθε με περισσότερη σκληρότητα παρά με τρυφε-
ρότητα.

Η νύχτα εινε το κράτος των κλεφτών, των νυχτεριδών και των
γυναικών.

Η τιμότης εινε πολλές φορές ζήτημα φιλοτιμίας.

Εινε δύσκολο για μια γυναίκα να συμβιβάζη την άρετή της με τη
γούνα της.

Ο έρωτας εινε μια μακρτά άλυσιδα καμωμένη από άπάτες και
παρεξηγήσεις.

Η γυναίκα εινε θήμα του άνδρός, ο άνδρας της καρδιάς, ή καρ-
διά των αισθήσεων και ή αισθήσεις των φυσικών νόμων.

Η στεγνότερες καρδιές ήσαν συχνά στην άρχη ή παό ευαίσθητες.

Ο έρωτας μοιάζει με την ψύρα. Όσο περισσότερο ξύνεστε, τόσο
περισσότερη φαούρα κοιθάετε.

Η γυναίκα έξυμνούν τις άπολαύσεις της ψυ-
χής μέχρις ότου γνωρίσουν την ήδονη. Μόλις
όμως μάθουν τη γούνα των φιλιών, άηδιάζουν
ν' άκούν αισθηματολογίες.

Για τον άνδρα ή έρωτικές άναμνήσεις εινε
προπάντων άναμνήσεις ματαιοδοξίας. Για τη
γυναίκα εινε άναμνήσεις ήδυπαθείας.

Η δυο μεγάλες φιλοδοξίες της γυναίκας εινε
να έμπεύση στίχους στον ποιητή και θαυμασμό
στον κοιμητή της.

Στην άρετή μιας άσημης γυναίκας ύπάρχει
σχεδόν πάντα μια διαμαρτυρία κατά της ά-
μορφιάς.

Άδύνατες ψυχές δέν εινε αυτές που παύουν
ν' αγαπούν, άλλ' άπεναντίας όσες έπιμένουν
στον ίδιο έρωτα.

Η πίστι δέν δείχνει τίποτε άλλο παρά άκηνοσία της καρδιάς.

Δέν πρέπει να χαιπάτε ποτέ τη γυναίκα με λουλούδια. Πρέπει να
τη χαιπάτε μ' ένα μεγάλο ραβδί.

Η φιλία μιας γυναίκας εινε πράγμα πολύ έπιθυμητό για έναν άν-
δρα που δέν έχει... έπιθυμίες.

Ο έρωτας του άνδρός άποβλέπει στο να γίνη κυρίαρχος της γυ-
ναικός.

Η φιλαρέσκεια εινε παιγία, την όποια ή γυναίκα στήνει στον άν-
δρα και στην όποια πρώτη αυτή πάντα πρώτη.

Η πρώτες μέρες ενός έρωτικού δεσμού έχουν ένα θέλγυτρο μο-
ναδικό και άσύγκριτο που δέν το ξαναβρίσκει έπειτα κανείς.

Ένας έχέμθος άνδρας έμπιστεύεται τα μυστικά της καρδιάς του
μόνο στους φίλους του. Το δυστύχημα όμως εινε ότι σε παρόμοιες πε-
ριστάσεις ανακαλύπτει σχεδόν κάθε μέρα καινούργιους φίλους.

Ο άνδρας και ή γυναίκα που γεννήθηκαν για τον έρωτα, αισθά-
νονται και μαντεύουν ο ένας τον άλλον μέσα σε όλοκληρο πλήθος.

Ένας σύζυγος που άπατάται, δέν έχει άνάγκη να τιμωρήσ ό ίδιος
τη γυναίκα του. Η τιμωρία θα της έρθη από τον φίλο της.

Πολλές γυναίκες συγχίζουν τα πρόσωπα και τα πράγματα. Μερ-
ικές προσφέρουν στους φίλους των μια άγάπη έντελώς μητρική. Άλ-
λες αγαπούν τα παιδιά τους με μια στοργή σχεδόν έρωτική.

Η φιλαρέσκεια προφύλασσει
τις γυναίκες απ' το πάθος πε-
ρισσότερο από την άρετή.

Η καλλονή μιας τίμας γυ-
ναίκας φαίνεται σαν νύχη πάν-
τα κάποιαν άτέλεια.

